

[Schmidt.]

netop derfor saa meget hurtigere bør be-
træde. Jeg mener absolut, at egne Hjem og
egen Jord i beskedent Omfang, maaske
1 500—2 000 m², giver Arbejderne en Mulig-
hed for at hjælpe sig selv og forsyne sig med
en hel Del Livsfornødenheder, som de nu
ikke kan forsyne sig med. Forholdene vil
derigennem blive i høj Grad forandret, netop
fordi Arbejderne saa bliver i Stand til i nogen
Grad at forsyne sig selv.

Der er intet, der giver ikke blot Arbej-
derne, men Menneskene i det hele taget
mere Selvtillid end det at kunne hjælpe sig
selv. Det er en af de største Ulykker for
Arbejderne, som Forholdene er, at de mindst
af alle Samfundgrupper er i Stand til selv at
finde en Udvej, naar Nøden kommer. Hvis
Arbejderne havde egne Hjem og egen Jord,
havde de i hvert Tilfælde noget at falde til-
bage paa. Jeg har ofte nævnt den Tanke her
i Tinget — det er en usædvanlig Tanke, i
det mindste har man ellers ikke ofte hørt
den endnu, men man maa venne sig til
den —, at Jorden er af Betydning ikke blot
for Bonden, men ogsaa for Arbejderen, ikke
blot indirekte, men direkte, til Livets
Underhold.

Det ærede Medlem Hr. Rager udmalede
et Fremtidsperspektiv, hvorefter der ikke
fandtes mere end maaske 40 Timers Ar-
bejde for Arbejderne, og de Timer maatte
saa fordeles. Det er ikke noget lyst, heller
ikke noget smukt Fremtidsbillede, det er
ikke noget, vi kan ønske, men maaske
kommer det. Men hvorledes kan man tænke
sig en saadan Fremtid uden i det mindste
at skabe Mulighed for Beskæftigelse i den
Tid, der bliver tilovers? Det er maaske
Nøden, der tvinger dertil, men der kan ligge
en Velsignelse i Nøden. Jeg mener, man
burde gaa den Vej at hjælpe ogsaa Arbej-
derne til egne Hjem og egen Jord, jeg tror,
det vilde være af afgørende, maaske om-
væltende Betydning for hele vort Samfund,
det kan ikke gøres paa een Dag, men man
bør begynde snart paa dette Omraade.
Arbejderne kan ikke selv gøre det, man maa
hjelpe dem, den rigtige Maade bliver Hjælp
til Selvhjælp, saaledes som Parolen her i
Danmark ofte har lydt. Ogsaa for Arbejderne
vil det blive til den største Fordel, og de vil
sætte den største Ære i at hjælpe sig selv.

Socialministeren (Steincke): Med Hen-
syn til Lovforslaget om Fordeling af Okse-
kød til trængende Personer er jeg i Stand til
at takke samtlige ærede Medlemmer, som
har haft Ordet, for deres Udtalelser, idet
jeg overfor det ærede Medlem (Søren P.

Larsen), der talte paa Partiet Venstres
Vegne, skal sige, at der er intet til Hinder
for i et Udvalg at forhandle om Fordelings-
grundlaget, hvorvidt man skal bruge Kom-
munernes Indbyggerantal, det tidligere For-
delingstal eller et andet. Det ærede Medlem
udtalte, at der hører jo ikke megen Opfind-
somhed til at foretage en Fordeling efter
Indbyggerantallet. Nej; men det er i og
for sig ikke noget særligt Angreb paa en
Regering, at den gør Lovforslagene saa
simple som muligt. Hvis dette ikke hono-
rerer det ærede Medlems Krav til Opfind-
somhed, er jeg villig til at se lidt paa ethvert
Udtryk for saadan fra hans Side ved Be-
handlingen af Lovforslaget.

Med Hensyn til Hovedforslaget, For-
slag til Lov om midlertidig Udvidelse af
Retten til Understøttelse fra statsaner-
kendte Arbejdsløsheds-kasser, maa jeg un-
der Hensyn til, at jeg har været Genstand
for saa omfattende Æresformærmelser fra
ærede Medlemmers Side, tillade mig at
anmode den højtærede Formand om Ret
til ogsaa at citere. Det har ikke været
personlige Æresformærmelser, men Æres-
formærmelser, som jeg qua Ekspert og
Socialpolitiker har været Genstand for.
Det var dog ikke de ærede Medlemmer,
som talte for Socialdemokratiet og det
radikale Parti, der gjorde sig skyldige i
en saadan Optræden, hvad jeg heller ikke
havde ventet ud fra disse ærede Medlem-
mers dybe Indsigt i og Interesse for de fore-
liggende Spørgsmaal; dem, jeg sigter til,
er de ærede Medlemmer, der talte for
Partiet Venstre og det konservative Folke-
parti.

Den Baggrund, ud fra hvilken de nævnte
ærede Medlemmer holdt deres Tale, fik
mig til at spørge mig selv under Henvis-
ning til, at disse ærede Medlemmer dog
har været med i de 3—4 sidste Aars Be-
handling af disse Forhold: Er det virkelig
Socialpolitik, eller er det smaatskaarent
Drilleri? — ikke mindst naar man talte
om Socialreformen som Verdens ottende
Underværk, eller naar man, som det ærede
Medlem Hr. Christmas Møller, i denne For-
bindelse talte om Alverdens Herlighed.

Jeg forstaar ikke denne Optræden.
Ikke een, men mange Gange har jeg baade
sagt og skrevet, at enhver Forsørgelseslov-
givning er af det onde, og at det er umuligt
at skabe ordnede Forhold i et Samfund
ved Hjælp af Understøttelseslovgivning.
Jeg har aldrig fremstillet Socialreformen
som andet end det, den er, et Forsøg paa
at skabe Ro, Orden og System i en i øvrigt
forvirret Sociallovgivning, aldrig andet, men